

אנא מאי שנא דלא חשש לי אמר ליה את שעתא קיימת לך מחד בתמוז עד שיתסר ביה ודאי שכחי מכאן ואילך ספק שכחי ספק לא שכחי ומשתכחנ

21) ארכאון דא

יח צריך לזוהר משכחה עשר בתמוז עד תשעה באב שלא לילך יחידי מזה (2) מארבע שעות עד תשע שעות: [הגה:] (3) משום שבהם קטנ מירי שולט:

יח) ולא (22) יבו התלמידים בימים ההם:

22) ארכאון

ולא יבו התלמידים בימים ההם. מלאחי נכתבו כדמסיק ז"ל דהו קט צמור שאין צו מחסה, לכל נמקום שיש צו מחסה, כיו סמחה שמירה ולכן מתיק סבבא.

26) ארכאון דא

יש להקפיד שלא לקבוע ניתוחים מתוכננים לימי בין המצרים אם אפשר להמתין עד אחר ג' השבועות - מפי

28) ארכאון דא

של תענוג בחמין לכתחילה יש למנוע. ושמעתי בשם גדול אחד דאין לרחוץ בים ובנהר ובבריכת שחיה כל הג' שבועות אלא א"כ רחץ ג' פעמים קודם וגם זה כשלא רוחץ לתענוג ולכאורה קשה להבין את זה כי איזה איסור יש לעונג וגם מה מהג' בשרחץ קודם.

30) א"ת - א"ת

יד [ב] אסור לגדולים לח לספר לקמנים ולכבס כסותם בשבת זו [שחל תשעה באב להיות בתוכה] 99: הגה 100: מיהו נגדים שגלפין גסה

33) ארכאון דא

ובדבר לשמוע מוסיקא בימי ספירה וימי בין המצרים הגה כתבתי בתשובה ונדפסה באג"מ ח"א דא"ח סימן קס"ו שהארכתי באיסור זמרא בזה"ז בסוף התשובה ובימי ספירה יש לאסור בזמרא דמנא אף להמתירין עי"ש ופשוט שה"ה לאסור אף בימי בין המצרים, ויש להחמיר גם לקטנים שהגיעו לחיוב מאחר שאבלות דרבים הוא.

35) ארכאון דא

נראה דילדים יכולים ללמוד מוסיקה בין המצרים כי זה לימוד ולא הנאה. וכן מי שפרנסתו בכך יכול לתת שיעורים וכמו שכתבנו בביאור הדבר בנועם חלק י"א

37) א"ת - א"ת

יז [ס] טוב לזוהר מב מלומר (2) שהחיינו בין המצרים על פרי או על מלבוש (3) אבל על פדיון הבן אומר מג ולא יחמין המצוה: הגה [ס] (יז) וכן צפרי מד (2) שלא ימנע אחר תשעה באב מותר לנכך ולאכלו עין המנעים:

38) ארכאון דא

יח (צח) טוב לזוהר מלומר 'שהחיינו'. אף-על-גב דאפילו אבל מברך 'שהחיינו', מכל מקום ימים אלו כיון שהזמן ההוא הוא זמן פורענות אין כדאי לומר 'שהחיינו לזמן הזה'. והגר"א בביאורו חולק על זה וכתב דהוא חומרא יחידא, וכן

40) ארכאון דא

אנחנו מונעים עצמינו מלבוש בנג חרש חשוב מי"ז בתמוז ואפירו בשבת וכתנו הכ"ח והגמ"א סק"ח דלכל

אמר לי הגר"ק שליט"א ששאל את מרן החזו"א צוק"ל הא שכתוב בשו"ע סי' תקנ"א סעיף י"ח שבין המצרים לא ילך יחידי מזה שעות עד ט' שעות ואמר לו מרן שהכונה רק מחוץ לעיר אבל בעיר מותר לילך יחידי.

25) ארכאון דא

ע"כ, אכן אין נוהגים להזהר בכל זה, ונוסעים יחידי אפי' חוץ לעיר, ונרא' שסומכים העולם דכזה"ו אין השדים מצויים בינינו, וכיון שנהגו העולם להקל נראה דאין צריך להתמיר

27) ארכאון דא

ש"ח] ובחור אחד שאל אם יכול לעשות ניתוח תוך ה"בין המצרים" דרצונו לחזור לישיבת בריסק בא"י לזמן אלול. ולגבי בין המצרים, הגה בסימן תקנ"א סעיף ג' מוזכר "צריך לזוהר מי"ז תמוז עד ט' באב... ולא יבו התלמידים בימים ההם" וזה משום שיש שם מררי וסעיף ג"ח "קטב מררי". אבל מסתבר שזה רק בהכאה שבא לייסור, כענין של הכאה של כעס וכדומה. אבל הכאה שהוא ברצונו ולטובתו של המקבל, אינו נכלל. וממילא עד ר"ח אב יש להתירו. אבל בט' ימים עצמם, יש ענין של "אתרע מזליה"

29) ארכאון דא

נ. אמר לי מו"ר (שליט"א) צוק"ל שלא נתן לילדיו לנסוע לים בין המצרים מי"ז בתמוז ואילך ואמר אף שמעיקר הדין מותר מ"מ משום סכנה דאתרע מזל רח"ל לכו אסר להם.

31) ארכאון דא

5) השפה: יד (פא) לספר לקטנים. דקטנים נמי שייך בהו חינוך, (6) אי משום אבלות או משום עגמת-נפש: (פב) בשבת שחל וכו'. עיין באליה רבה דלדין יש להחמיר בחספורת מי"ז בתמוז וכיבוס מראש-חודש, ובחיי-אדם כתב דלצורך קטנים אין להחמיר אף לפי מנהגנו אלא בשבת זו: (פג) מיהו, בגדים וכו'. ומכל

31B) ארכאון דא

לאו הכי פסק הגר"א שם דהעיקר בהרמב"ן דאף בתוך ז' מותר: (6) ונפקא-מניה בין הטעמים, למי שהוא פחות מכן שש דלא הגיע עדיין לחינוך ומשום עגמת-נפש אסור, עיין בפרי-מגדים וחי-אדם:

34) ארכאון דא

32) ארכאון דא

ואסור לעשות ריקודים ומחולות אחר י"ז תמוז, שלא לצורך מצוה כשמחת חתנו.

36) ארכאון דא

שאלה: האם מותר ללמוד נגינה בימים אלו? תשובה: נראה שאף שמן הדין מותר מ"מ נכון להתרחק מזה, שזה נראה מחר בעיני אנשים והכתוב אומר הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך - מפי

39) ארכאון דא

חתנות או בנין של ציור וכיור" ע"כ, וכתב הא"ר (סק"ד) בשם מהר"ל (הל' ט"ב סק"ח) "לא נכון לצייר כל בין המצרים, ואם קץ עם העכו"ם בקבלנות לצייר ביתו, הואיל דקץ עמו והתחיל יגמור, ואם יכול לפתותו בדבר מועט להמתין עד אחר ט' באב תע"ב" ע"כ. והנה המג"א (סק"ז) והמ"ב (סק"ב) העתיקו רק סוף דברי מהר"ל לענין אם קץ עם העכו"ם מקודם, ולא הזכירו כלל הא דאין נכון לצייר כל בין המצרים, ומבואר שחולקים על הא"ר בזה. על הזמן. אבל דעת הגר"א כדעת מהר"ל במנהגים (הל' ט' באב סק"ח, ד"ה אמר) וז"ל "אמר מהר"ל סג"ל טוב למנוע מלברך זמן על שום פרי חדש כל בין המצרים כדי למעט שמחה" עכ"ל, הרי

38B) ארכאון דא

הי"ז מפקפק בזה, ועל-כן בשבת אין להחמיר בזה, דבלאו הכי (5) הרבה אחרונים מסכימין להקל בשבת: (צט) על פרי א"ן על מלבוש. וממילא לא יאכל הפרי ולא ילבש הבגד. וכתבו האחרונים, דאשה מעוברת מותרת לאכול פרי בלא 'שהחיינו', דשמא תתאוה ויגרסו נוק לה ולולד. וכן חולה גמ"כ מותר, שהפירות פוחחין לו תאותו לאכול דברים טובים. ובמקום חולי ל"י